

MODULUL 4
Contabilitatea
întreprinderii și raportul
financiar

Conceptul, scopul și obiectul contabilității

„Contabilitatea este una din sublimele creații ale spiritului omenesc, pe care fiecare bun gospodar ar trebui s-o folosească în gospodăria sa” (Heinrich Goethe).

Contabilitatea reprezintă sistem complex de colectare, identificare, grupare, prelucrare, înregistrare, generalizare a elementelor contabile (activelor, capitalului propriu, datorii, costuri, cheltuieli, venituri și rezultate financiare) și de raportare.

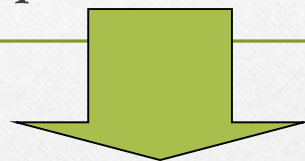
Conceptul, scopul și obiectul contabilității

Obiectul contabilității îl constituie **patrimoniul întreprinderii.**

Prin patrimoniu se înțelege totalitatea bunurilor ce aparțin unei persoane fizice sau juridice, dobândite în cadrul activității de întreprinzător.

Patrimoniul întreprinderii

Formarea patrimoniului este condiționată de două elemente interdependente:

- ▶ subiectul patrimoniului – adică persoana juridică sau fizică, căreia îi aparține patrimoniul sau de proprietar care are drepturile și datoriile corespunzătoare;

- ▶ mijloacele economice – bunurile materiale, nemateriale și mijloacele bănești care formează patrimoniul ca obiect al raporturilor dintre drepturi și datorii

PATRIMONIU

Patrimoniul economic exprimă totalitatea bunurilor deținute de agentul economic, utilizate pentru desfășurarea activității, indiferent de apartenența acestora.

Bunuri economice ca obiecte de drepturi și obligații

ACTIV PATRIMONIAL

Patrimoniul juridic exprimă relațiile juridice, drepturile și obligațiile care se creează în unitatea patrimonială ca urmare a existenței și folosirii patrimoniului economic.

DREPTURI ȘI OBLIGAȚII

DREPTURI

Capital propriu

OBLIGAȚII

Capital străin

PASIV PATRIMONIAL

Patrimoniul este tratat ca

totalitatea mijloacelor economice și respectiv
putem construi următoarea ecuație contabilă:

$$\text{Mijloace economice} = \text{Drepturi} + \text{Obligații}$$

Contabilitatea veniturilor și cheltuielilor agentului economic poate fi exprimată cu ajutorul egalității următoare:

:

Rezultatul financiar = Venituri – Cheltuieli

Rezultatul financiar este **profit (+)** sau **pierdere (-)**.

Întreprinderea obține **profit** în cazul în care **veniturile depășesc cheltuielile**, iar atunci când **cheltuielile depășesc veniturile**, acesta suportă **pierderi**.

Obiectul contabilității

reprezintă **patrimoniul** agentului economic sub formă de sistem de indicatori care reflectă situația acestuia, precum și

- **veniturile,**
- **cheltuielile și**
- **rezultatele activității.**

Metoda contabilității

**PROCEDEE SPECIFICE
METODEI
CONTABILITĂȚII**

Bilanțul

Contul

Dubla înregistrare

Balanța de verificare

Bilanțul contabil

este procedeu propriu metodei contabilității prin care se înfăptuiește dubla reprezentare a patrimoniului.

Cu ajutorul bilanțului se prezintă la un moment dat în expresie valorică, patrimoniul unităților sub dublul său aspect – și anume: pe de o parte sub aspectul destinației economice, pentru care contabilitatea utilizează noțiunea de **activ** și pe de altă parte sub aspectul surselor de proveniență, pentru care contabilitatea utilizează noțiunea de **pasiv**

Structura bilanțului contabil

- ~~Bilanțul contabil constă din două părți: partea stîngă numit active și partea dreaptă numită pasiv:~~

Activ	Pasiv
Active	Passive
Total active (A) (P)	Total pasive

Active		Pasive	
Capitol	Subcapitol	Capitol	Subcapitol
(Imobilizari)	Imobilizări necorporale Imobilizări corporale Active financiare pe termen lung	Capital social	Capital statutar si suplimentar Rezerve Profit nerepartizat
Active circulante	Stocuri de marfuri si materiale Creante pe termen scurt Investitii pe termen scurt Mijloace banesti	Datorii pe termen lung	Datorii financiare pe termen lung Datorii calculate pe termen lung
		Datorii curente	Datorii financiare curente Datorii comerciale curente Datorii calculate curente

- ▶ **Cont** – unitatea principală a grupării curente, reflectării, generalizării și păstrării informației privind existența și mișcarea obiectelor contabilității și îi aparțin entității cu titlu de proprietate
- ▶ **Dubla înregistrare** – procedeu de înregistrare a unui fapt economic în debitul unui cont și în creditul altui cont cu una și aceeași sumă
- ▶ **Balanța de verificare** - asigură verificarea exactității înregistrării operațiilor economice în conturi, legătura dintre conturile sintetice și bilanț, legătura dintre conturile sintetice și analitice precum și centralizarea datelor contabilității curente

Noțiunea de conturi contabile, funcțiile lor și structura acestora

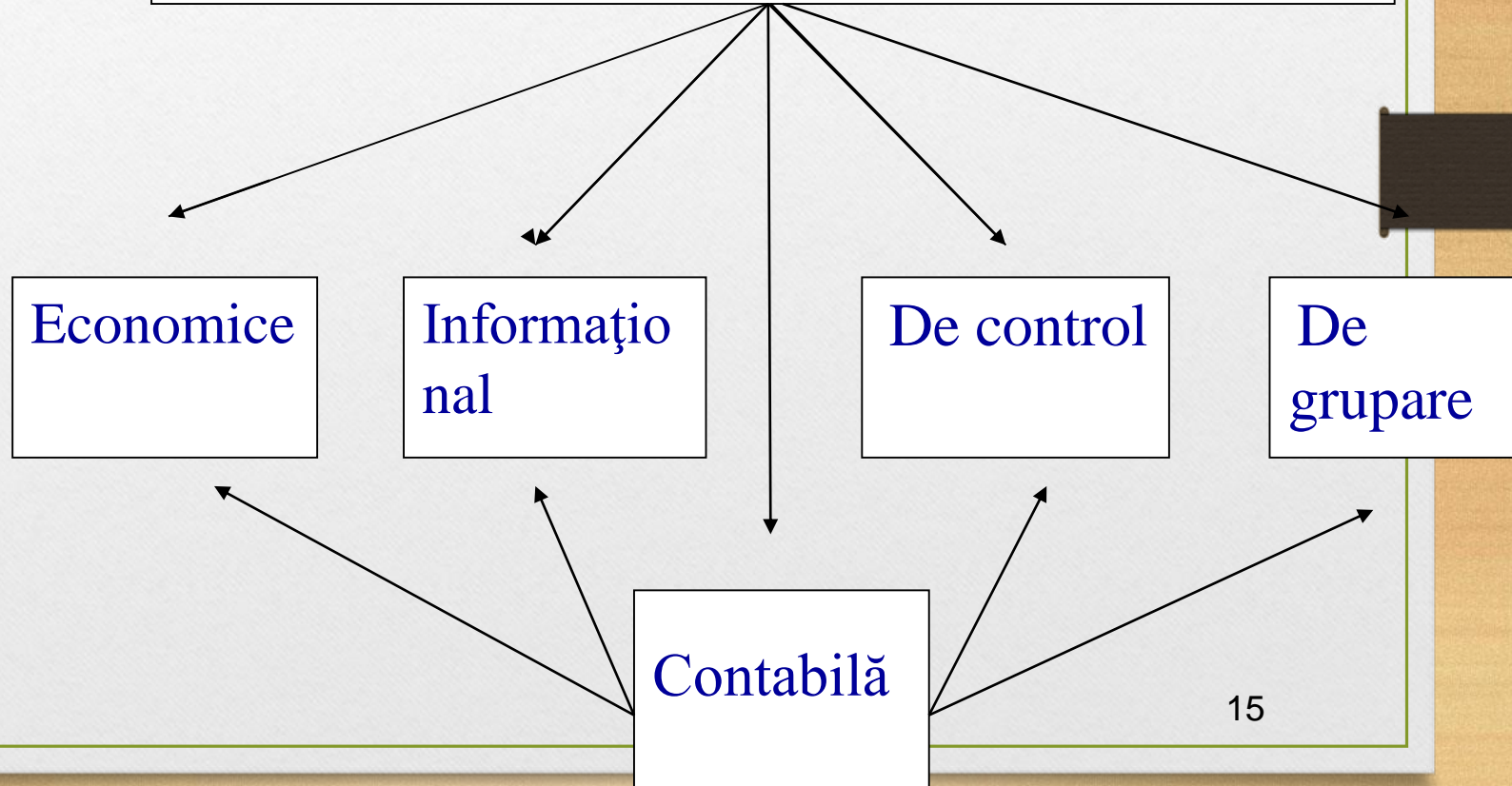
Contul - un criteriu de grupare care indică caracterul concret al operațiunilor economice reflectate în acesta, apartenența acestora la o anumită clasă de obiecte ale contabilității.

Contul cuprinde următoarele elemente:

- codul
- denumirea
- părțile contului.

Funcțiile conturilor contabile

Funcțiile îndeplinite de conturile contabile

• **Funcția economică** prevede reflectarea unui obiect contabil pe un cont distinct, pornind de la conținutul economic al acestuia.

- **Funcția informațională** reprezintă reflectarea reglementată a realității despre obiectele contabile. Aceasta necesită înregistrarea, prelucrarea, transmiterea și păstrarea informației și asigură cu ajutorul urmăririi totale, continue, argumentarea din punct de vedere documentar a tuturor modificărilor.

•

- **Funcția de control** îndeplinită de conturi este asigurată prin procedee deosebite de observare și generalizare a datelor, compatibilitatea indicatorilor, exigențelor sporite față de veridicitatea, obiectivitatea și oportunitatea informației.
-

Funcția de grupare se îndeplinește prin generalizarea informației economice pe tipurile de bunuri, destinația lor, procese economice, adică prin reflectarea acestora pe obiecte contabile concrete.

Funcția contabilă constă în aplicarea unui procedeu determinat de înregistrare a informației pe conturi, în funcțiile de modificările dictate de operațiunile economice și funcția pe care o îndeplinește contul respectiv. Prin urmare, funcția contabilă este determinată de conținutul economic al contului și în baza acesteia se asigură îndeplinirea tuturor funcțiilor enumerate mai sus.

Clasificarea conturilor urmărește

trei scopuri:

- să arate natura unui sau altui cont (fiecare cont poate fi înțeles numai comparativ cu alte conturi);
- să poată utiliza orice cont (adică să aleagă corect conturile la întocmirea formulei contabile);
- să aibă la dispoziție reperele necesare la elaborarea Planului de conturi.

Tipurile de contabilitate și destinația conturilor contabile

Tipuri de contabilitate	Numărul și denumirea clasei de conturi	Destinația conturilor
Contabilitatea financiară	Clasa 1-Imobilizări. Clasa 2-Active circulante. Clasa 3-Capital propriu. Clasa 4-Datorii pe termen lung. Clasa 5-Datorii curente Clasa 6-Venituri. Clasa 7 –Cheltuieli.	Generalizarea informației privind situația și micșorarea mijloacelor și surselor de formare a acestora, veniturile și cheltuielile precum și determinarea rezultatului financiar.
Contabilitatea de gestiune (managerală)	Clasa 8-Conturile ale contabilității de gestiune	Generalizarea informației privind consumurile de producție, producția (serviciilor) și alți indicatori interni.
Contabilitatea extrabilanțieră (în afara bilanțului)	Clasa 9 – Conturi extrabilanțiere	Generalizarea informației privind existența și micșorarea patrimoniului care nu aparține întreprinderii cu drepturi de proprietate, datorită neincluse în bilanț.

Tipurile de conturi contabile

Conturile de active sunt conturile destinate pentru ținerea evidenței elementelor patrimoniale, consumurilor și cheltuielilor.

123 "Mijloace fixe"

211 "Materiale"

242 "Conturi curente în monedă națională"

Tipurile conturilor contabile reprezintă conturile de pasive care reflectă sursele de formare a patrimoniului, precum și conturile de venituri.

411 "Credite bancare pe termen lung",

521 "Datorii comerciale curente"

531 "Datorii față de personal privind retribuirea muncii"

Contul de activ

(codul, denumirea contului)

Debit

Credit

Sold la începutul lunii	Operațiuni economice duc la micșorarea activului (-)
Operațiune economică care duce la majorarea activului(+)	
Rulaj debitor	Rulaj creditor

Sold la sfârșitul lunii

$$\mathbf{Sf = Si + RDt - RCt}$$

Contul de activ

(241 Casa)

Debit

Credit

Sold la începutul lunii 1000	Operațiuni economice duc la micșorarea activului (-)
5000	4000
10000	2000
Operațiune economică care duce la majorarea activului(+)	
Rulaj debitor 15000	Rulaj creditor 6000

Sold la sfârșitul lunii

$$\begin{aligned} \mathbf{Sf} &= \mathbf{Si} + \mathbf{RDt} - \\ &\mathbf{RCt} = \mathbf{10} \\ &\mathbf{000} \end{aligned}$$

Contul 241 "Casa"

Debit

Credit

Sold	500		
1.Intrari	20 000	2.Cheltueli	18 000
3.Intrari	30 000	4.Cheltueli	31 500
Rulaj	50 000	Rulaj	49 500

Sold

1000

Contul de pasiv

Cont

(codul,denumirea contului)

Debit

Credit

Operatiuni economice care duc la micșorarea pasivului (-)	Sold la începutul lunii
	Operatiuni economice care reflecta majorarea pasivului(+)
Rulaj debitor	Rulaj creditor

Sold la sfirșitul lunii

$$Sf = Si + RCt - RDt$$

Contul 411 “Credite bancare pe termen lung”

Debit	Credit
2.Rambursarea creditului 150 000 4.Rambursarea creditului 110 000	Sold 60.000 1.Primirea creditului 100 000 3.Primirea creditului 200 000
Rulaj 260 000	Rulaj 300 000

$$\begin{aligned}
 & \text{Sold } 60000+ \\
 & \quad 300000- \\
 & 260000=100000
 \end{aligned}$$

Planul de conturi

- reprezintă un nomenclator de conturi care asigură uniformitatea contabilității curente a întreprinderii și reflectarea evenimentelor acesteia.

Conturile contabile

- În dependență de gradul de detaliere a informației reflectate în **conturile contabile** acestea sînt de două feluri: **conturi sintetice și conturi analitice.**

Conturi sintetice

- ▶ sînt conturile utilizate pentru gruparea comasată, generalizatoare și evidența mișcării mijloacelor omogene sau a surselor. Pentru ținerea conturilor evidenței sintetice se folosesc numai etaloane bănești. De exemplu, contul **211** “**Materiale**” cuprinde tot asortimentul de valori materiale aflate la dispoziția întreprinderii. Este imposibil a obține informații privind existența valorilor materiale pe tipuri chiar sub formă valorică.

Conturi sintetice

- **Conturile sintetice** pot să generalizeze datele privind aceste obiecte, care, deși dispun de caracteristici economice omogene, după parametrii săi tehnici sau alte criterii și destinații fac parte din grupe de sine stătătoare în cadrul unui cont sintetic. În cazul când este necesar de a obține informații referitoare la obiectele date se aplică **subconturi** (conturi de gradul 2) care constituie o parte componentă a contabilității sintetice.

Conturi analitice

- ▶ se numesc conturile deschise pentru conturile și sub**conturile sintetice** în vederea grupării detaliate a obiectelor de evidență.
- ▶ În **conturile analitice**, în afară de etalonul bănesc, se aplică etaloane în expresie naturală (kg, bucăți, m³ etc.) și de muncă (ore-om, zile-om etc.). Evidența efectuată în conturile analitice se numește evidență analitică.

Între **conturile sintetice** și **conturile analitice** deschise pentru acestea există o anumită interdependență care se exprimă în următoarele:

- ▶ pe **conturile analitice** se reflectă aceleași obiecte de evidență ca și pe **conturile sintetice** care le unește, dar pe grupe mai detaliate;
- ▶ dacă contul sintetic este cont de activ, **conturile analitice** aferente vor fi la fel **conturi de activ**;
- ▶ structura generală a conturilor analitice și sintetice este analogică și constă din partea debitoare și creditoare, sold și rulaj;
- ▶ soldul și rulajele contului sintetic sînt egale cu suma soldurilor și rulajelor conturilor analitice ale acestuia;

Planul de conturi

- **CLASA 1. ACTIVE IMOBILIZATE**
- **CLASA 2. ACTIVE CIRCULANTE**
- **CLASA 3. CAPITAL PROPRIU**
- **CLASA 4. DATORII PE TERMEN LUNG**
- **CLASA 5. DATORII CURENTE**
- **CLASA 6. VENITURI**
- **CLASA 7. CHELTUIELI**
- **CLASA 8. CONTURI DE GESTIUNE**
- **CLASA 9. CONTURI EXTRABILANȚIERE**

Formula contabilă

- ▶ este forma de înregistrare a operației economico-financiare pe baza principiului dublei înregistrări și al corespondenței conturilor, în ordinea în care aceste operații s-au efectuat.

Formula contabilă

- ▶ se scrie sub forma unei egalitati, respectiv sub forma unei ecuatii, in stanga egalitatii, se afla contul sau conturile care se debiteaza, iar in dreapta se afla contul, sau conturile care se crediteaza
- ▶ Debit contul 241 "Casa" 4000 lei
- ▶ Credit contul 242 "Conturi... 4000 lei

-
- Materiale 5000 lei primite de la furnizor

1. Materiale; Datoria față de furnizor

2. 211 "Materiale"

3. Cont de activ

4. Creștere

5. Debit contul 211 "Materiale" 5000 lei

6. Credit contul 521" 5000 lei

Formula contabilă

- La întocmirea formulei contabile, iau parte de cele mai multe ori, doar două conturi: unul care se debitează și se află în partea stângă a egalității și altul care se creditează și se află în partea dreaptă a egalității.
- Suma se scrie în partea dreaptă și înseamnă că ambele conturi sunt afectate cu această sumă

Formula contabilă

➤ Simplă

➤ Compusă

Debit contul 211 "Materiale" 5000 lei

Debit contul 217 "Mărfuri" 4000 lei

Credit contul 521" 9000 lei

Procedee ale metodei contabilitatii comune si altor discipline economice:

Documentatia

Evaluarea

Calculatia

Inventarierea.

Documentatia

□ consta in faptul ca operatiile economice sau financiare privitoare la existenta si miscarea elementelor patrimoniale trebuie sa fie consemnate, in momentul efectuarii lor, in documente care fac dovada infaptuirii acestora. Acest lucru este necesar atat pentru realizarea cerintei principale a contabilitatii, de fundamentare si justificare a tuturor datelor sale pe baza de acte scrise, cat si pentru faptul ca datele inscrise in documente trebuie inregistrate in conturi.

Evaluarea

- este procedeul prin care datele din contabilitate sunt reprezentate printr-o singura unitate de masura, dand posibilitatea centralizarii lor, cu ajutorul balantelor de verificare, si a generalizarii, cu ajutorul bilantului. Evaluarea consta in transformarea unitatilor naturale in unitati monetare, cu ajutorul preturilor.

- Notiunea de *Calculatie* are o sfera larga de aplicabilitate in contabilitate. Ea include toate formele de calcul, incepand cu simpla calculare a datelor consemnate in documentele primare, continuand cu calculul rulajelor conturilor, al sumelor si al soldurilor acestora, cu calculul valorii elementelor patrimoniale inventariate, cu calculul amortizarii imobilizarilor, calculul provizoanelor etc. si terminand cu calculul tuturor indicatorilor economico-financiari.

Inventarierea

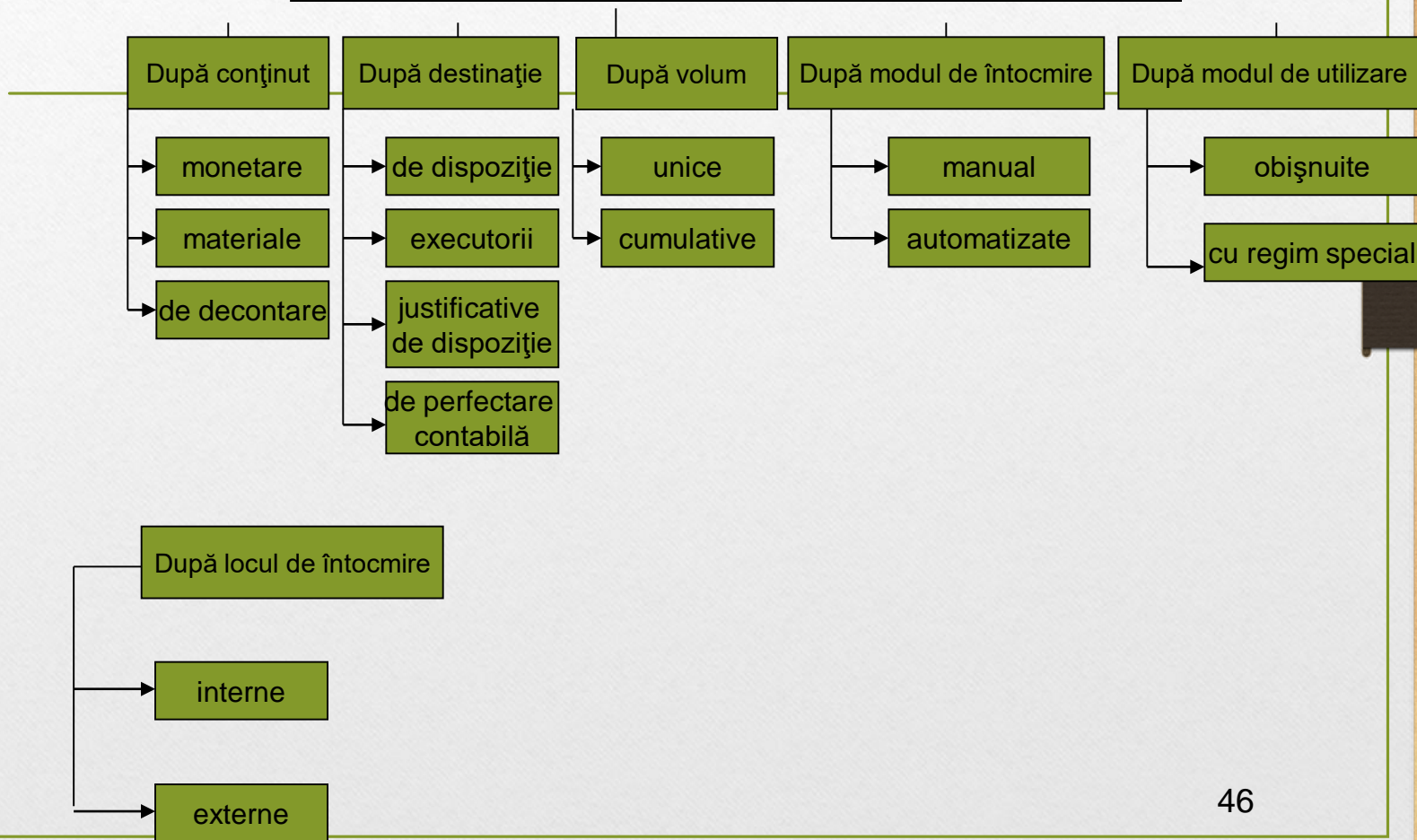
- Pentru a cunoaste situatia reala a patrimoniului, periodic, trebuie sa se verifice existenta factica a tuturor elementelor patrimoniale inregistrate in contabilitate. In acest scop, contabilitatea se foloseste de procedeul numit inventariere.

Inventarierea

- Prin inventariere trebuie sa se verifice existenta faptica a tuturor elementelor patrimoniale, in scopul descoperirii neconcordanțelor dintre datele inregistrate in conturi si realitatile de pe teren. Pe baza constatarilor la care se ajunge in urma inventarierii, se fac rectificari necesare in conturi si se stabilesc responsabilitati.

Clasificarea documentelor contabile

Criterii de clasificare a documentelor contabile

Documentele primare și modul de întocmire a acestora

Documentul este un act scris privind efectuarea operațiunii economice întocmit în modul stabilit care îi atribuie putere juridică sau dreptul la efectuare acesteia.

documente primare - confirmare documentară (pe suport de hârtie sau în formă electronică) care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a o efectua sau certifică producerea unui eveniment (factura, chitanța, bonul de consum, etc.);

documente centralizatoare se întocmesc pe baza documentelor primare în scopul grupării și cumulării operațiilor de același tip, într-o anumită perioadă de gestiune;

➤ ***documente tipizate (cu regim special)*** – documente care se întocmesc pe formulare tip, strict determinate cu serie și număr și se supun unei înregistrări speciale în cadrul entității (facturile fiscale, foile de parcurs, bon de plată, etc.)

➤ ***documente netipizate*** reprezintă documentele specifice unei ramuri de activitate sau unor instituții fără a avea un format tip stabilit.

➤ Documentele de casă, bancare și de decontare, datoriile financiare, comerciale și calculate pot fi semnate unipersonal de conducătorul entității ori de două persoane cu drept de semnătură:

- - prima semnătură aparține conducătorului sau altei persoane împuternicite,
- - a doua - contabilului-șef sau altei persoane împuternicite.

Documentele tipizate cu regim special

se întocmesc în cazul:

- înstrăinării activelor cu transmiterea dreptului de proprietate;
- prestării serviciilor;
- transportării activelor în cadrul entității dezintegrate din punct de vedere teritorial;
- achiziționării activelor de la furnizori – cetățeni;
- transmiterii activelor în leasing, arendă, locațiune.

Elementele obligatorii a documentelor primare:

- denumirea și numărul documentului;
- data întocmirii documentului;
- denumirea, adresa, IDNO (codul fiscal) al entității în numele căreia este întocmit documentul;
- denumirea, adresa, IDNO (codul fiscal) al destinatarului documentului, iar pentru persoanele fizice - codul personal;
- conținutul faptelor economice;
- etaloanele cantitative și valorice în care sînt exprimate faptele economice;
- funcția, numele, prenumele și semnătura, inclusiv digitală, a persoanelor responsabile de efectuarea și înregistrarea faptelor economice.

-
- Entitatea utilizează **formulare tipizate** de documente primare, aprobate de Ministerul Finanțelor. În lipsa formularelor tipizate sau dacă acestea nu satisfac necesitățile entității, entitatea elaborează și utilizează formulare de documente, aprobate de conducerea ei, cu respectarea elementelor obligatorii.

**Corectări în documentele primare
care justifică operațiunile de casă,
bancare, de livrare și achiziție a
bunurilor economice și a serviciilor
nu se admit.**

Exemple de documente primare cu regim special

Act de achiziție;
Foi de parcurs;
Delegație;
Factură fiscală; etc.

Registrele contabile

Registrele contabile pot avea forme diverse:

1. Formă de carte;
2. Foi separate;
3. Cartele;
4. Documente electronice.

Registrele contabile

Nomenclatorul și structura registrelor contabile se stabilesc de fiecare întreprindere de sine stătător, pornind de la necesitățile informaționale proprii, ținându-se cont de normele metodologice și prezența elementelor obligatorii.

Registrele contabile se elaborează pe suport de hârtie sau în formă electronică.

Registrele contabile

Elementele obligatorii ale registrelor sunt:

1. Denumirea registrului

2. Denumirea întreprinderii
3. Perioada de înregistrare
4. Data efectuării operațiilor economice
5. Cantitatea și valoarea operațiilor economice
6. Funcția, numele, prenumele și semnătura persoanelor responsabile

Registrelle contabile

La completarea registrelor contabile se utilizează următoarele documente justificative:

— factura fiscală, bonul de plată, chitanța la intrarea (procurarea) și/sau ieșirea (vânzarea) produselor, materialelor, mărfurilor, mijloacelor fixe, serviciilor, listelor de inventariere, întocmite la începutul, sfârșitul activității economico-financiare și la finele fiecărei perioade de gestiune, pentru a determina mijloacele fixe, materialele, mărfurile, produsele, obiectele de mică valoare și scurtă durată existente efectiv etc.

EVALUAREA

□ În funcție de modul și timpul efectuării deosebim trei tipuri de evaluare contabilă :

- **Evaluarea inițială**
- **Evaluarea curentă**
- **Evaluarea ulterioară (de bilanț).**

Evaluarea inițială

- se efectuează la data intrării activelor sau înregistrării datoriilor, precum și a formării capitalului propriu, constatării veniturilor, cheltuielilor și determinării rezultatului financiar.
- La baza evaluării inițiale a activelor întreprinderii stă principiul contabilizării la valoarea de intrare (costul efectiv).

-
- Valoarea m/p 10000 lei(prod agr 500 kg*20 lei/1 kg)
 - Costuri de transport 1200 lei
 - $10000+1200=11200$ lei

Evaluarea curentă

- Aplicarea **evaluării curente** este condiționată de complexitatea determinării valorii de intrare (costului efectiv) separat pe tipuri de mărfuri și materiale în momentul înregistrării acestora la întreprindere.

Evaluarea ulterioară (de bilanț).

-
- se efectuează la data întocmirii situațiilor financiare (ultima zi a perioadei de gestiune).
 - Scopul acesteia constă în determinarea valorii de bilanț a obiectelor contabile la data întocmirii bilanțului.

CALCULAȚIA

- este un procedeu al metodei contabilității ce reprezintă un ansamblu de operații matematice corelate între ele și folosite în conformitate cu prevederile metodologice prin care se determină mărimea costurilor și a rezultatelor.

CALCULAȚIA

- Calculația este folosită pentru determinarea valorii elementelor patrimoniale, care stau la baza operațiilor economice consemnate în documentele primare, continuând cu calculul bunurilor economice consumate, calculul diferențelor constatate în urma inventarierii, calculul costului de producție și a rezultatelor financiare stabilite la sfârșitul perioadei de gestiune.

CALCULAȚIA

- Calculația se utilizează în cadrul procedurilor de generalizare ale metodei contabilității cum este bilanța de verificare și bilanțul contabil unde sunt calculate egalitățile respective.

Inventarierea

Inventarierea reprezintă un procedeu al metodei contabilității de verificare a existenței și stării bunurilor întreprinderii.

Inventarierea

Inventarierea îndeplinește 2 funcții:

- stabilește existența efectivă a patrimoniului;
- controlează corespunderea dintre datele contabile și realitate.

Inventarierea patrimoniului

- Entitatea are obligația să efectueze inventarierea generală a elementelor de activ și pasiv, cel puțin o dată pe an pe parcursul desfășurării activității sale, în cazul reorganizării sau încetării activității, precum și în cazurile prevăzute de Regulamentul privind inventarierea, aprobat de Ministerul Finanțelor

Sarcinile de bază ale inventarierii:

a) stabilirea existenței efective a mijloacelor fixe, terenurilor, activelor nemateriale, investițiilor financiare, stocurilor de mărfuri și materiale, mijloacelor bănești, volumului producției în curs de execuție, creanțelor și datorțiilor, etc.

b) controlul asupra integrității activelor prin compararea existenței efective a acestora cu datele contabilității

Sarcinile de bază ale inventarierii:

c) stabilirea bunurilor care parțial și-au pierdut calitatea inițială sau a modelelor învechite

d) depistarea bunurilor neutilizate în scopul vânzării lor ulterioare

Sarcinile de bază ale inventarierii:

e) verificarea respectării regulilor și condițiilor de păstrare a stocurilor de mărfuri și materiale, mijloacelor bănești, precum și a regulilor de întreținere și exploatare a mașinilor, utilajelor și a altor mijloace fixe

f) verificarea realității valorii de bilanț a activelor pe termen lung, stocurilor de mărfuri și materiale, mijloacelor bănești din casierie și pe conturile instituțiilor financiare, datoriiilor și creanțelor, producției în curs de execuție, cheltuielilor anticipate și altor posturi de bilanț.

POLITICI CONTABILE

Politici contabile - totalitate a conceptelor de bază, caracteristicilor calitative, regulilor, metodelor și procedeelelor, aprobate de conducerea entității, pentru ținerea contabilității și întocmirea situațiilor financiare.

Politicile contabile se perfectează printr-un document corespunzător (ordin, dispoziție etc.) de organizare și de dispoziție și se aplică începând cu 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost adoptat documentul respectiv de organizare și de dispoziție.

Politici contabile

Entitatea nou-creată perfectează printr-un document politica de contabilitate până la prima prezentare a situațiilor financiare, dar nu mai târziu de 90 zile din momentul dobândirii drepturilor de persoană juridică.

Politicile contabile acceptate se consideră aplicabilă din ziua înregistrării de stat a entității

Elaborarea politicilor contabile

Entitatea, cu excepția instituțiilor publice, elaborează politicile contabile de sine stătător, în baza Legii contabilității și a standardelor de contabilitate.

Elaborarea politicilor contabile constă în alegerea unui procedeu din cele propuse în fiecare standard de contabilitate, în fundamentarea procedeuului ales, ținându-se cont de particularitățile activității entității, și în acceptarea acestuia în calitate de bază pentru ținerea contabilității și întocmirea situațiilor financiare.

Modificările politicilor contabile

Modificările politicilor contabile sînt posibile în cazurile prevăzute de statutul entității, la solicitarea organului care stabilește standardele sau pentru reflectarea cît mai exactă a situației financiare și patrimoniale și a rezultatelor activității entității în situații financiare.

Modificările politicilor contabile

Politica de contabilitate poate fi modificată în cazul:

- a) reorganizării entității (fuziunii, scindării, asocierii);
- b) schimbării proprietarilor;
- c) modificărilor legislației în vigoare și în sistemul de reglementare normativă a contabilității;
- d) elaborării noilor procedee de contabilitate.

Modificarea politicilor contabile trebuie să fie fundamentată și perfectată prin acte de dispoziție (ordin, dispoziție, etc.), indicând data intrării în vigoare.

Venituri –

- creșteri ale beneficiilor economice înregistrate în cursul perioadei de gestiune, sub forma intrărilor de active sau majorării valorii acestora, sau a diminuării datoriilor care au drept rezultat creșteri ale capitalului propriu, cu excepția creșterilor legate de contribuțiile proprietarilor.

Contabilitatea **veniturilor** este condiționată de sursa de obținere a acestora

- vânzarea produselor și mărfurilor;
- prestarea serviciilor;
- utilizarea de către terți a activelor entității care generează dobânzi, redevențe și dividende.

Componența veniturilor

- ▶ ***Venituri sub formă de dobânzi*** – venituri din utilizarea numerarului sau a echivalentelor acestuia, precum și din deținerea obligațiunilor și a altor sume datorate entității.
- ▶ ***Venituri sub formă de redevențe*** – (royalty) venituri din utilizarea immobilizărilor necorporale ale entității cum ar fi brevetele, mărcile, drepturile de autor (copyright) și software-ul pentru computere etc.
- ▶ ***Venituri sub formă de dividende*** – venituri din cotele deținute în capitalul social al altor entități.

CLASA 6 "VENITURI"

- Conturile din clasa 6 "Venituri" sînt destinate generalizării informației privind veniturile curente ale entității care cuprind veniturile din activitatea operațională și veniturile din alte activități.

CLASA 6 "VENITURI"

- Conturile din clasa 6 "Venituri" sînt conturi de pasiu. În creditul acestor conturi pe parcursul perioadei de gestiune se înregistrează cu total cumulativ de la începutul perioadei veniturile recunoscute în conformitate cu standardele de contabilitate, iar în debit - decontarea la finele perioadei de gestiune a veniturilor acumulate la rezultatul financiar total.

CLASA 6 "VENITURI"

- GRUPA 61 "VENITURI DIN ACTIVITATEA OPERAȚIONALĂ,,
- GRUPA 62 "VENITURI DIN ALTE ACTIVITĂȚI"

GRUPA 61 "VENITURI DIN ACTIVITATEA OPERATIONALĂ,,

- sînt destinate generalizării informației privind veniturile din activitatea operațională a entității care cuprind:
 - veniturile din vânzări și
 - alte venituri operaționale.

GRUPA 62 "VENITURI DIN ALTE ACTIVITĂȚI"

- sînt destinate generalizării informației privind veniturile din alte activități care cuprind;
 - veniturile din operațiuni cu active imobilizate,
 - veniturile financiare și
 - veniturile excepționale

Cheltuieli –

diminuări ale beneficiilor economice înregistrate în perioada de gestiune sub formă de ieșiri, reduceri ale valorii activelor sau de creșteri ale datoriilor care contribuie la diminuări ale capitalului propriu (rezultatului financiar), altele decât cele rezultate din distribuirea acestuia proprietarilor.

Componența cheltuielilor

- *Cheltuieli ale activității operaționale* - cheltuieli determinate de procesul desfășurării activității operaționale a entității.
- *Cheltuieli ale altor activități* - cheltuieli condiționate de desfășurarea altor activități (de exemplu, de ieșirea și deprecierea activelor imobilizate, de tranzacțiile financiare, de evenimentele excepționale).
- *Cheltuieli privind impozitul pe venit* - suma totală a cheltuielilor privind impozitul pe venit luate în calcul la determinarea profitului net (pierderii nete) al (a) perioadei de gestiune.

CLASA 7 "CHELTUIELI"

- sînt destinate generalizării informației privind cheltuielile curente ale entității care cuprind cheltuielile activității operaționale, cheltuielile altor activități și cheltuielile privind impozitul pe venit.

CLASA 7 "CHELTUIELI"

- GRUPA 71 "CHELTUIELI ALE ACTIVITĂȚII OPERAȚIONALE,,
- GRUPA 72 "CHELTUIELI ALE ALTOR ACTIVITĂȚI"

GRUPA 71 "CHELTUIELI ALE ACTIVITĂȚII OPERATIONALE,,

- sînt destinate generalizării informației privind cheltuielile ale activității operaționale a entității care cuprind:
 - ❖ costul vânzărilor,
 - ❖ cheltuielile de distribuire,
 - ❖ cheltuielile administrative și
 - ❖ alte cheltuieli ale activității operaționale.

GRUPA 72 "CHELTUIELI ALE ALTOR ACTIVITĂȚI,"

- sînt destinate generalizării informației privind cheltuielile din alte activități care cuprind
 - ✓ cheltuielile cu active immobilizate,
 - ✓ cheltuielile financiare și
 - ✓ cheltuielile excepționale.

REZULTATUL FINANCIAR

VENITURI-CHELTUIELI

➤ $VENITURI > CHELTUIELI = PROFIT$

➤ $VENITURI < CHELTUIELI = PIERDERI$

Contul 351 "Rezultat financiar total"

- Contul 351 "Rezultat financiar total" este destinat generalizării informației privind veniturile acumulate și cheltuielile suportate de entitate în perioada de gestiune și mărimea rezultatului financiar total.

Situația de profit și pierdere

caracterizează performanța financiară a entității pentru perioada de gestiune și conține informații privind:

- ▶ veniturile,
- ▶ cheltuielile,
- ▶ rezultatul financiar.

Vă mulțumesc pentru atenție!!!